

9 mei 2024 - Hemelvaartsdag

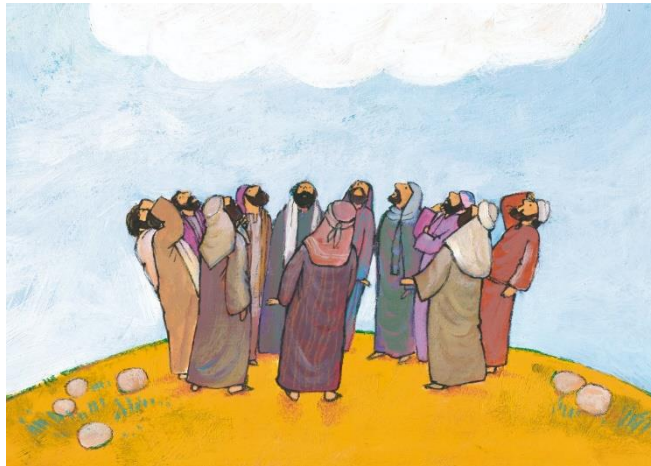
GODS VERHAAL GAAT DOOR

Handelingen 1, vers 1 t/m 14

Laatst was ik een televisieserie aan het kijken en toen bleek die serie opeens afgelopen te zijn. Naar mijn gevoel was het verhaal nog helemaal niet afgelopen en ik zat een beetje verdwaasd te kijken. 'Zit je nu naar de aftiteling te kijken?' vroeg mijn vrouw. Toen ging ik maar even googlen of er een nieuw seizoen van de serie zal komen en dat bleek inderdaad het geval te zijn. Nu bent u natuurlijk vreselijk benieuwd welke serie dit is, maar dat vertel ik niet. Waarom ik dit vertel: ik denk dat dit ongeveer in het heel klein de ervaring moet zijn geweest van die leerlingen van Jezus toen op Hemelvaartsdag: Jezus wordt opgenomen, terwijl zij erbij waren, een wolk ontrok Hem van hun ogen, maar... het verhaal was toch nog helemaal niet af! Ze hadden de Heere er nog naar gevraagd: 'zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? Zal nu het Koninkrijk van God dan in alle grootsheid en heerlijkheid gevestigd worden?' Maar opeens bleek de serie te zijn afgelopen..., of? Nee, het was niet de bedoeling dat de discipelen naar de aftiteling bleven kijken..., want Gods verhaal ging inderdaad door. En dat is volgens mij de betekenis van Hemelvaartsdag: Gods verhaal gaat door. God gaat verder met Zijn verhaal schrijven voor deze wereld, met deze wereld, in deze wereld. Gods verhaal gaat door... en daar wilde God de discipelen en ook ons in meenemen. Nu, daar wil ik u iets over vertellen.

De hemelvaart van Jezus – ik leg het gelijk uit, voordat u mij verkeerd begrijpt – is namelijk eigenlijk niet eens zo belangrijk. Je kunt er prachtige dingen over vertellen: 'Jezus is gaan zitten op de troon naast Zijn Vader in alle heerlijkheid. De poorten van de hemel werden wijd geopend voor de Koning. Jezus is door de engelen verwelkomd als Overwinnaar.' Maar laten wij eerlijk zijn: Lukas en ook Mattheus, Markus en Johannes vertellen ons daar helemaal niets over. Het enige wat zij ons vertellen is dat er eigenlijk niets te zien was. Handelingen 1, vers 9: 'een wolk ontrok Hem aan hun ogen'. Dat was het. Hemelvaartsdag is dan ook geen Koningsdag, geen dag van troonsbestijging, abdicatie, geen Victory Day of wat dan ook. Want: *Jezus was al Overwinnaar gebleken en tot Koning uitgeroepen.* Op Eerste Paasdag. Op eerste Paasdag had God Hem bevestigd, toen God Hem opwekte uit de dood. Jezus stond op als Overwinnaar. Hij stond op aan de andere zijde van het aardse bestaan, in de eeuwige heerlijkheid, als Overwinnaar en Heer van het al. Na Zijn

opstanding is Jezus wel regelmatig nog in deze mensenwereld verschenen. Maar aan alles kon je merken: het was niet meer zoals voor Pasen. Jezus had als opgestane Heer een lichaam, maar anders...: een verheerlijkt lichaam, een verheerlijkt lichaam waarmee Hij ondanks gesloten deuren opeens in een gezelschap verschijnen. En Hij werd soms ook niet gelijk herkend door Zijn volgelingen, die Hem toch door en door moeten hebben gekend. Jezus verscheen vanuit Zijn heerlijkheid – zeg maar: vanaf de andere zijde - een aantal keer aan Zijn discipelen. En dit moment, Hemelvaartsdag, 40 dagen na Pasen, zal de laatste keer zijn dat Hij aan hen op deze manier zal verschijnen. Iemand verwoordde eens treffend: 'het gaat dus op Hemelvaartsdag meer om een afsluitende verschijning dan om een bijzondere verdwijning.' Geen kroningsdag, maar een afsluiting. Want: geen verschijningen meer aan het meer van Tiberias, of in de bovenzaal in Jeruzalem. Die tijd was nu voorbij. Maar... er kwam een nieuw seizoen, een nieuwe tijd aan. Daarom zei Jezus ook – zo vertelt het Johannesevangelie ons – 'het is voor jullie nuttig dat Ik wegga.' Het moet niet zo blijven, dat Ik steeds maar verschijn..., nee, nu breekt er een nieuwe tijd aan. Want: Gods verhaal moest verder. Gods verhaal gaat door. En God wil de leerlingen – en daarmee ook ons – daarin meenemen.

Dat zien wij ook heel mooi bij die twee mannen die opeens bij de discipelen staan. Twee mannen in witte kleren staan opeens naast de leerlingen, zo vertelt Lukas, en die twee vragen aan de discipelen: 'waarom staan jullie omhoog te kijken naar de hemel?' Nou, dat is geen vraag uit pure nieuwsgierigheid, omdat ze een groepje mannen omhoog zien kijken. Nee, deze hemelse dienstboden – want dat zijn het volgens mij – die zelf 'van boven' kwamen,

willen de leerlingen van Jezus op andere gedachten brengen, hen verder helpen. 'Wat sta je nu te staren...?' Nu, doet u dit ook terugdenken aan een andere geschiedenis, die Lukas ook heeft beschreven? Ik moet denken aan hoe Lukas in zijn Evangelie over de opstandingsdag van Jezus schrijft. Daar gaat het dan niet over de discipelen – nee, waar die op dat moment zijn, weten wij niet – maar over een aantal vrouwen. Een aantal vrouwen die naar het graf van Jezus togingen. En toen zij tot de ontdekking kwamen dat het graf van Jezus leeg was, verschenen ook daar – precies zoals hier op Hemelvaartsdag – twee mannen in witte kleding. En ook daar werd door die twee mannen aan de geschrokken vrouwen een vraag gesteld, op precies dezelfde manier als hier bij de leerlingen: 'waarom zoeken jullie de Levende bij de doden?' Ook toen zo'n kritische 'waarom-vraag'... en ook toen was het een vraag om die vrouwen mee te nemen, om hen verder te helpen. Ze moesten niet bij het graf blijven, nee: Gods verhaal ging door. En zij moesten daarin mee.

Pasen en Hemelvaart. Twee momenten, waarover Lukas ons bijzonder weinig verteld. Het enige dat wij

horen, is: in het graf was Jezus niet te zien. En in de lucht was Jezus binnen korte tijd ook niet meer te zien. 'Een wolk onttrok Hem aan hun ogen'. Wij weten zo ongeveer alleen wat er niet was. Maar op beide momenten horen wij die twee mannen in witte kleding een waarom-vraag stellen..., want met Pasen is het nog niet klaar. En nu 40 dagen na Pasen, op Hemelvaartsdag, is het nog steeds niet klaar. *Gods verhaal gaat door... en wij moeten door, wij moeten ook mee*, dat is de boodschap van die twee mannen in witte kleding. Wij moeten niet zoals die vrouwen de diepte in blijven staren: het open graf, de dood, de eindigheid, het menselijke einde, alles wat ophoudt. Soms blijven je gedachten daar zo op gefixeerd, kan je voor je gevoel niet verder. Maar wij moeten ook niet zoals die mannen in de lucht blijven staren: de wolken volgen, wegdromen. Nee, beide manieren van staren kunnen ons kunnen ons zo vasthouden dat er geen beweging meer in ons te krijgen is, dat wij geen stap meer verder zetten. Nee, blijf niet in de diepte staren, naar beneden. En blijf niet naar de lucht kijken, naar boven. *Kijk niet naar beneden. Kijk niet naar boven. Kijk vooruit, naar de wereld die voor je ligt.* We worden door God uitgenodigd om mee te gaan, ook al staan wij misschien vastgenageld op onze plek, of klem in onze situatie, of zitten wij eigenlijk prima. We worden meegenomen, want zo is de boodschap van Hemelvaart: *Gods verhaal gaat door.*

Maar nu dan: *welk verhaal?*

Nou, ten eerste: een verhaal vol van Goddelijke kracht. Jezus zei tegen Zijn leerlingen, voordat Hij opgenomen werd: 'het komt jullie niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft, *maar jullie zullen kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over jullie komen zal.*' De kracht van de Heilige Geest. Dat zal straks zich gaan manifesteren. Alle tijden en alle plaatsen door. In alles wat in deze wereld gebeurt en wat deze wereld nog staat te wachten, in dat alles zal de kracht van de Geest een nacht te stuiten kracht blijken te zijn. De kracht waarmee Jezus was vervuld – u weet: de Heilige Geest Die als een duif op Jezus neerdaalde toen Hij werd gedoopt, aan het begin van Zijn optreden – *die kracht zal Jezus nu aan Zijn volgelingen geven, aan hen overdragen.* Zoals eeuwen geleden de profeet Elia bij Elisa, toen het moment was gekomen dat God Zijn knecht Elia tot Zich riep. Elia gaf, voordat hij in een vurige wagen met paarden ten hemel voer, aan Elisa van zijn geest. Nu, zo zullen de volgelingen van Jezus in de kracht van *Zijn Geest* verder mogen gaan.

En wat voor een kracht! Dynamis, in het Grieks. Dynamiet. Gods kracht tegen alle krachten in. Lukas zal er straks allemaal voorbeelden van gaan geven in het boek Handelingen hoe krachtig deze Geest van God werkzaam zal zijn. En ook na Handelingen gaat Gods verhaal door en zal die kracht van de Geest werkzaam zijn door de volgelingen van Jezus heen.

Hoe dat allemaal zal gaan in onze tijd, hoe dit met de Geest gevulde verhaal van God Zich zal gaan ontwikkelen..., dat weten wij niet. '*Het komt jullie niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.*' Dat vraagt dus vertrouwen. En dat vraagt volhouden van ons. Nu, vertrouwen en volhouden, dat zijn niet de makkelijkste

woorden om in praktijk te brengen. Maar ik zou eigenlijk ook willen zeggen: 'laat je ook verrassen door God die de tijden en gelegenheden in Zijn eigen macht gesteld heeft'. Wat bedoel ik? Nu, de woorden 'tijden en gelegenheden' klinken in het Nederlands wat weinigzeggend, maar in het oorspronkelijke Grieks hebben deze woorden wat meer lading. Het woord 'tijden' ('chronoi') gaat over tijdsduur, over langere perioden. Ons woord 'chrono-logisch' is daarvan afgeleid. Het woord 'gelegenheden' ('kairoi') gaat over bijzondere momenten, speciale momenten, momenten-waarop-de-tijd-rijp-is. Nu, soms gaan de tijden gewoon verder, lijkt alles gewoon verder te gaan op de wereld of in je persoonlijke leven, maar soms zijn er ook van die kairos-momenten, van die gelegenheden waarop het God goed heeft gedacht om iets bijzonders tot stand te brengen. 'Het komt jullie niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.' Want: God heeft de tijd. Maar God geeft ook de gelegenheden. Let dus goed op wat God door Zijn Geest in deze tijd zal doen, welke gelegenheden Hij zal geven, hoogtepunten, momenten waarop Hij je iets laat oogsten, iets wil geven van dat Koninkrijk dat komende is.

Om het even wat concreter te maken: ik las afgelopen week over een bijeenkomst van de IZB n.a.v. een boek van Stefan Paas. Tijdens die bijeenkomst werden ervaringen gedeeld door onder andere pioniers in het missionaire werkveld. Nu deze pioniers vertelden dat zij allemaal mensen tegenkwamen die bijzondere ervaringen meemaakten: een droom, een onrust, een nood, een stem. Dingen waar die mensen best wel mee willen, maar die ze vaak voor zichzelf houden. Maar zodra ze iemand tegenkomen die daarna vraagt, die dat durft en doet, die soms zelfs aanbiedt om te bidden, dan kan er iets loskomen. De boodschap van deze gedeelde ervaring was: er speelt veel meer dan je denkt onder de oppervlakte! Er gebeurt veel meer in het hart en de gedachten van 'die oppervlakkige mensen van tegenwoordig' dan wij vaak zien! Kairosmomenten, gelegenheden die de Vader aan ons geeft. Nu, grijp die gelegenheden die de Vader in Zijn eigen macht gesteld aan! Hebben wij oog en hart voor zulke kairosmomenten, zulke gelegenheden waarin de Geest ons misschien wil gebruiken om delen, te bidden of gewoon te luisteren misschien?

Gods verhaal gaat door. Want de Vader gaat door met Zijn wereld. En de Geest gaat de wereld door, Hij gaat krachtig door, soms verrassend door... door de volgelingen van Jezus heen Die de Geest van Christus overgedragen hebben gekregen. ... En zo worden wij vanaf Hemelvaartsdag meegenomen, onderweg naar het moment dat Christus weer zal komen, zoals Hij van ons is heengegaan. Gods verhaal werkt ergens naar toe... naar de toekomst, de komst van Christus... en daarmee komt alles van het nu in een bijzondere spanning te staan..., een verwachtingsvolle spanning... Elke dag van het leven vindt zijn diepste betekenis in die komst, in die toekomst. In het licht van die uiteindelijke komst zullen heel veel dingen van het nu waarschijnlijk volkomen betekenisloos blijken te zijn, ballast die wij hebben megedragen, afleiding waardoor wij ons hebben laten meenemen: 'waar hebben wij ons mee bezig gehouden? Waar hebben wij ons door laten meenemen of uit het veld laten slaan?' Maar in het licht

van die dag zullen ook zoveel dingen van het nu Godzijdank uiteindelijk hun doel en bestemming vinden, als alles zal worden rechtgezet..., als goed en kwaad eindelijk uit elkaar zullen worden getrokken..., als Christus als Rechter en Redder zal verschijnen.

Gods verhaal gaat door. Gaat ergens naartoe. Naar de terugkomst van Christus toe. En daarom moesten de vrouwen niet bij het graf blijven staan, turend naar de vergankelijkheid, de eindigheid, het niet-begrijpen. En de mannen moesten niet naar de hemel blijven staren, wegdromen van het dagelijkse leven en zich in de wolken wanen. De vrouwen en mannen moesten verder. Op weg gaan. Met God op weg. Meegenomen worden in Zijn verhaal. Zelf een personage in het verhaal gaan vormen: een medeverteller, een getuige, iemand die ervan blijk geeft het verhaal te kennen en te willen delen. *Is Hemelvaartsdag ook voor u en voor jou een aansporing om zo mee te gaan in Gods verhaal? Want Gods verhaal eindigde niet bij het lege graf. En Gods verhaal ging vervolgens niet op Hemelvaartsdag in de hemel verder. Gods verhaal gaat hier op aarde verder. In deze aardse werkelijkheid. In jouw leven van alledag. Daar in dit hele gewone leven van u en mij zijn de tijden en gelegen-heden te vinden die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.*

Maar daarvoor moesten de discipelen wel terug naar Jeruzalem. Ik probeer mij te bedenken hoe dat voor hen zou zijn geweest. Jeruzalem, zo vertelden de profeten, daar vanuit zal Gods heil zich verspreiden. De terugkeer naar Jeruzalem was daarom een stap in verwachting: er staat wat te gebeuren! Maar Jeruzalem, dat was ook de plaats waar Jezus 43 dagen geleden werd bespuwd, bespot en ter dood veroordeeld. De discipelen gingen niet terug naar het welbekende Galilea met de voor hen bekende nestgeur, ze gingen op aanwijzing van Jezus weer terug naar Jeruzalem en daarmee maakten ze een stap in geloof, in verwachting, maar ook een stap in bereidheid om datgene wat op hun pad zou komen niet uit de weg te gaan. 'Jullie zullen mijn getuige zijn', zo had Jezus verteld. Niet voor niets heeft het Griekse woord 'getuige' later ook de betekenis van martelaar erbij gekregen.

Om in Gods verhaal mee te gaan, moesten de discipelen terug naar Jeruzalem. En om in Gods verhaal te kunnen delen, gingen zij vervolgens ook met elkaar eensgezind volhardend bidden. Gingen zij God vragen of Zijn Geest heel snel zal komen? Ik denk het eigenlijk niet. Deze Geest was door Jezus beloofd. En de tijden en gelegenheid waren in Gods macht gesteld. Daar hadden zij geen zeggenschap over. Dat was aan God. Ik denk dat het anders was. Zij hoefden de Geest van God niet naar de aarde te bidden. Zij moesten zichzelf het verhaal van God in bidden. Zij moesten zichzelf op deze nieuwe tijd afstemmen. Hun geest op Gods Geest afstemmen. Leeg worden voor God om zich straks te laten vervullen met Gods Geest. Bidden dat is namelijk niet: God-om-proberen-te-krijgen. Bidden is allereerst: jezelf om krijgen, je ombuigen tot God. Niet: God laten aansluiten bij je wensen. Maar: aansluiting vinden bij Gods verhaal.

Want... Gods verhaal gaat door. Dat is de betekenis van Hemelvaartsdag. Gaat u ook biddend en verwachtend

mee in dit verhaal van God? Blijf dan niet naar beneden staren, de diepte in. Blijf niet omhoog staren. Kijk de wereld in. Hier is het aan het gebeuren. Hier heeft Jezus Zijn voeten gezet. En hier waait nu Zijn Geest, krachtig, soms verhuld door wolken, soms stralend als de zon. En straks zal de verhoogde Christus weer Zijn voeten op deze aarde zetten. En tot die tijd – ik weet niet hoeveel seizoenen nog – gaat Gods verhaal door.

GODS VERHAAL GAAT DOOR

*Als onze wegen leiden
naar een nieuwe horizon,
zal God zijn trouw bewijzen;
Hij houdt vast wat Hij begon.
Ook straks als onze paden
niet langer samengaan;
wij blijven diep verbonden
in zijn Geest en in zijn Naam.*

*Gods verhaal gaat door;
Hij geeft een nieuw begin.
Zo stappen wij de toekomst in.
Gods verhaal gaat door;
samen zingen wij
met een hart vol dankbaarheid.*

*Wij vieren wat geweest is.
Wij gaan door met goede moed.
Waar God steeds met ons meegaat,
schijnt zijn licht en is het goed.
Ook straks als onze paden
niet langer samengaan;
wij blijven diep verbonden
in zijn Geest en in zijn Naam.*

*U gaat voor ons uit.
U gaat voor ons uit.
U gaat voor ons uit, U bent om ons heen, laat ons
nooit alleen.
U gaat voor ons uit.*

Tekst en muziek: Sela. © 2023 Stichting Sela Music